

Artykuł pochodzi ze strony:

Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II w Miastku

Życiorys Jana Pawła II

Karol Wojtyła urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach. Od śmierci matki w 1929 wychowywał go ojciec - emerytowany oficer. Karol, nazywany Lolkiem, był najlepszym uczniem w mieście, sportowcem i aktorem amatorem. Po przenosinach do Krakowa rozpoczął studia na polonistyce na Uniwersytecie Jagiellońskim; przerwał je wybuch wojny. Był aktorem tajnego Teatru Rapsodycznego, pracował jako robotnik w kamieniołomie i fabryce chemicznej. W latach 1942-45 jako seminarzysta uczestniczył w tajnych kompletach Wydziału Teologicznego UJ. 1 listopada 1946 r. otrzymał święcenia kapłańskie od arcybiskupa Adama Sapiehy. Studiował teologię w Rzymie, a po powrocie do kraju został wikariuszem w Niegowici i w Krakowie, potem prefektem i duszpasterzem akademickim. W 1948 r. otrzymał stopień doktora, w 1953 r. habilitował się.

W 1954 r., po zlikwidowaniu Wydziału Teologicznego UJ, rozpoczął wykłady z etyki filozoficznej na KUL-u. Dużo publikował w tym czasie. Zadebiutował w 1949 r. na łamach "Tygodnika Powszechnego" tekstem o francuskich księżach-robotnikach. Opublikował m.in. "Miłość i odpowiedzialność?", "Osobę i czyn", dramaty "Brat naszego Boga", "Przed sklepem jubilera", a także wiersze - pod pseudonimem Andrzej Jawień, gdyż kardynał Sapieha uznał, że księdzu nie przystoi pisać wierszy pod swoim nazwiskiem. W 1958 r. Karol Wojtyła został krakowskim biskupem pomocniczym, a w 1964 - arcybiskupem.

Uczestniczył w soborze watykańskim II (1962-65). W 1967 r. otrzymał nominację kardynalską, ale nadal zachowywał się niekonwencjonalnie: jeździł na nartach, pływał kajakiem, wakacje spędzał ze świeckimi. W drugiej połowie lat 70. zbliżył się do środowisk opozycyjnych. We wrześniu 1978 r. umarł Jan Paweł I.

16 października 1978 r. Karol Wojtyła został wybrany na papieża (po raz pierwszy od 456 lat nie został nim Włoch). Przybrał imię Jan Paweł II i wbrew zwyczajowi przemówił do tłumu na placu św. Piotra "w naszym języku włoskim". Podczas inauguracji pontyfikatu wygłosił przesłanie: "Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi!". W marcu 1979 r. Jan Paweł II ogłosił "Redemptor hominis" (o Chrystusie - Odkupicielu człowieka), pierwszą w dziejach encyklikę poświęconą chrześcijańskiej antropologii. W czerwcu tego samego roku odbył pierwszą podróż do Polski, gdzie - jak pisał George Weigel w "Świadku nadziei" - "wywołuje rewolucję świadomości, która ostatecznie bez użycia przemocy powoduje upadek imperium sowieckiego w środkowowschodniej Europie".

13 maja 1981 r. Papież został postrzelony przez tureckiego zamachowca Mehmeta Ali Agcę - niemal cudem uniknął śmierci, co później skomentował: "Czyjaś ręka strzelała, ale Inna Ręka prowadziła kulę". W 1983 r. Papież odwiedził zamachowca w więzieniu. W sierpniu 1985 r. Jan Paweł II przemówił do 80 tys. młodych muzułmanów w Casablance, w kwietniu 1986 r. jako pierwszy w historii zwierzchnik Kościoła rzymskokatolickiego odwiedził synagogę w Rzymie. Z jego inicjatywy w Asyżu odbył się w 1986 r. Światowy Dzień Modlitw o Pokój, w którym uczestniczyli przedstawiciele niemal wszystkich religii świata. Papież próbował w ten sposób zbliżyć też do siebie chrześcijan różnych wyznań - ogłosił list z okazji 500. rocznicy urodzin Marcina Lutra (1983), spotkał się z

patriarchą Konstatynopola, złożył wizytę w katedrze Canterbury i w rzymskim zborze ewangelickim.

W 1991 r. Papież apelował o pokój w Zatoce Perskiej, a potem na Bałkanach. Przemawiając w 1995 r. w siedzibie ONZ, bronił uniwersalności praw człowieka i wzywał Narody Zjednoczone, by podjęły "ryzyko solidarności, a tym samym ryzyko pokoju". W 1994 r. ukazała się książka "Przekroczyć próg nadziei", światowy bestseller przetłumaczony na 40 języków.

W 1998 r. powstała trzynasta encyklika Jana Pawła II - "Fides et ratio" (Wiara i rozum). W latach 1997-99 Papież odbył kolejne historyczne pielgrzymki - do Sarajewa, na Kubę i do Rumunii, gdzie spotkał się z patriarchą Teoktystem. Podczas Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 Papież dokonał rachunku sumienia Kościoła i prosił Boga o wybaczenie jego win; odbył też podróż do Ziemi Świętej - Jordani, Betlejem, Jerozolimy (historyczna wizyta w Instytucie Pamięci Narodowej Yad Vashem i modlitwa przy Ścianie Płaczu). Rok 2001 przyniósł kolejną ważną wizytę - w Grecji i Syrii, a także na Ukrainie.

Ważnym wydarzeniem 2002 roku były dla Papieża niewątpliwie XVII Światowe Dni Młodzieży oraz późniejsze pielgrzymki do Gwatemali i Meksyku.

Trudno jest podsumować przeszło dwudziestoletni pontyfikat Jana Pawła II i wskazać w nim najważniejsze wydarzenia. To przede wszystkim wielki człowiek obdarzony dużym poczuciem humoru, kapłan, wielbiciel Tatr, pielgrzym, myśliciel, filozof, poeta. Zbiór wierszy Karola Wojtyły jest jedynym w swoim rodzaju wydarzeniem w historii literatury. Zgromadzona w nim została twórczość studenta, robotnika, seminarzysty, księdza, arcybiskupa, kardynała, a także papieża Jana Pawła II. Dzieła te mają wartość nie tylko literacką, ale są wydarzeniem natury duchowej. Jan Paweł II stał się symbolem Papieża-Polaka, którego wzoru i następcy długo trzeba by szukać.

31 marca 2005 roku stan zdrowia Jana Pawła II znacznie się pogorszył. Media przekazywały codziennie informacje od lekarzy, którzy opiekowali się Papieżem w jego apartamencie, w Watykanie. Gdy 2 kwietnia o godzinie 21.37 Renato Buzzonetti, osobisty lekarz papieski stwierdził śmierć Jana Pawła II, cały świat pograżył się w żałobie. Pogrzeb Papieża odbył się 8 kwietnia. W uroczystościach pogrzebowych na placu św. Piotra uczestniczyło 300 tysięcy wiernych. Dwa miliardy osób oglądało transmisję z ich przebiegu w telewizji. Trumna z ciałem Papieża została pochowana w podziemiach bazyliki św. Piotra.

13 maja 2005 r. papież Benedykt XVI zezwolił na natychmiastowe rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II, udzielając dyspensy od konieczności zachowania pięcioletniego okresu od śmierci kandydata, jaki jest wymagany przez prawo kanoniczne. Formalny proces rozpoczął się 28 czerwca 2005 r., kiedy zaprzysiężeni zostali członkowie trybunału beatyfikacyjnego. Postulatorem został ksiądz Sławomir Oder. 23 marca 2007 r. trybunał diecezjalny badający tajemnicę uzdrowienia jednej z francuskich zakonnic - Marie Simon-Pierre - za wstawiennictwem Papieża Polaka potwierdził fakt zaistnienia cudu. Po niespodziewanym uzdrowieniu, o które na modlitwie prosiły za wstawiennictwem zmarłego Papieża członkinie jej zgromadzenia, s. Marie powróciła do pracy w szpitalu dziecięcym. Przy okazji podania tej wiadomości ks. Oder poinformował, że istnieje kilkaset świadectw dotyczących innych uzdrowień za wstawiennictwem Jana Pawła II.

2 kwietnia 2007 r. miało miejsce oficjalne zamknięcie diecezjalnej fazy procesu beatyfikacyjnego w Bazylice św. Jana na Lateranie w obecności wikariusza generalnego Rzymu, kardynała Camillo Ruiniego.

16 listopada 2009 r. w watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych odbyło się posiedzenie komisji kardynałów w sprawie beatyfikacji Jana Pawła II. Obrady komisji zakończyło głosowanie, w którym podjęto decyzję o skierowaniu do Benedykta XVI prośby o wyniesienie polskiego papieża na

ołtarze. 19 grudnia 2009 r. papież Benedykt XVI podpisał dekret o uznaniu heroiczności cnót Jana Pawła II, który zamknął zasadniczą część jego procesu beatyfikacyjnego. Jednocześnie rozpoczęło się dochodzenie dotyczące cudu uzdrowienia przypisywanego wstawiennictwu polskiego Papieża.

12 stycznia 2011 r. komisja Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych zaaprobowała cud za wstawiennictwem Jana Pawła II polegający na uzdrowieniu francuskiej zakonnicy. Zgodnie z konstytucją apostolską Jana Pawła II *Divinus perfectionis* Magister z 1983 r. ustalającą nowe zasady postępowania kanonizacyjnego, orzeczenie Kongregacji zostało przedstawione Papieżowi, który jako jedyny ma prawo decydować o kościelnym kulcie publicznym Sług Bożych.

14 stycznia 2011 r. papież Benedykt XVI podpisał dekret o cudzie i wyznaczył na dzień 1 maja 2011 r. beatyfikację papieża Jana Pawła II. Dokonał jej osobiście podczas uroczystej Mszy Świętej na placu św. Piotra w Rzymie, którą koncelebrowało kilka tysięcy kardynałów, arcybiskupów i biskupów z całego świata. Liczba wiernych uczestniczących w nabożeństwie jest szacowana na 1,5 mln osób, w tym trzysta tysięcy Polaków. Warto wspomnieć, że Benedykt XVI uczynił wyjątek, osobiście przewodnicząc beatyfikacji swojego Poprzednika – jako zwyczajną praktykę Benedykt XVI przyjął, że beatyfikacjom przewodniczy jego delegat, a on sam dokonuje jedynie kanonizacji.

Na datę liturgicznego wspomnienia bł. Jana Pawła II wybrano dzień 22 października, przypadający w rocznicę uroczystej inauguracji pontyfikatu Papieża-Polaka.

Dnia 5 lipca 2013 papież Franciszek wydał dekret w sprawie cudu za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II. Cudem tym, jak poinformował ks. Federico Lombardi, jest zatwierdzone przez lekarzy i teologów z Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i niewytłumaczalne z punktu widzenia medycznego, uzdrowienie kobiety z Kostaryki, Floribeth Mora Diaz cierpiącej na nieoperacyjnego tętniaka mózgu. Kobieta, oglądając beatyfikację Jana Pawła II, zaczęła do niego się modlić, po czym doznała nagłego uzdrowienia. Data kanonizacji obu papieży została ujawniona na konsystorzu, który odbył się 30 września. Tego dnia papież Franciszek spotkał się z kardynałami ze świata i wyznaczył na dzień 27 kwietnia 2014 (Niedziela Miłosierdzia Bożego) kanonizację dwóch papieży: Jana Pawła II i Jana XXIII. W Niedzielę Miłosierdzia Bożego papież Franciszek przy koncelebrze emerytowanego papieża Benedykta XVI odprawił na placu Św. Piotra mszę świętą kanonizacyjną obu papieży. W uroczystości uczestniczyło wiele zagranicznych delegacji, w tym także z Polski. Podczas tej uroczystości papież Franciszek ogłosił św. Jana Pawła II patronem rodzin. Była to pierwsza podwójna kanonizacja papieży w XXI wieku i zarazem pierwsza kanonizacja głowy Kościoła od czasu kanonizacji Piusa X w 1954, jak również była to pierwsza taka uroczystość na Placu Świętego Piotra, gdzie koncelebrował urzędujący i emerytowany papież.

data publikacji: 2017-09-01 00:00:00